

гр. Перник, 30 април, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 233 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на “глава Дванадесета” от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал.1, изр.второ от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Държавна комисия по стоковите борси и тържищата, чрез процесуалния ѝ представител юрисконсулт М. Бонева, против Решение № 95 от 10.02.2014 г. на Районен съд гр. Перник, постановено по нахд № 1923 по описа на същия съд за 2013 г., с което е отменено Наказателно постановление № 003601 от 2013 г. на Председателя на ДКСБТ, с което на "Вучко – 2 – Вучкови и с-ие" СД, на основание чл. 65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържищата/ЗСБТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 3б от ЗСБТ.

Касаторът твърди, че обжалваното съдебно решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и е необосновано-касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК) вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Твърди се, че направените от съда изводи не кореспондират с установената фактическа обстановка, че не са квалифицирани точно юридическите факти и правните им последици. Излагат се доводи за това, че е безспорно установено извършването на търговски сделки от страна на ответното дружество с храни на едро, както и че е установено мястото, от което се извършват сделките и не е вписано като самостоятелен обект, което осъществява състава на административното нарушение по чл. 3б от ЗСБТ. Оспорва се изводът на районният съд, че е налице процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на точното описание на извършване на нарушението, тъй като се касае до нарушение извършвано в обект, в който не се допуска извършването на търговия на едро; прави се възражение, че съжденията на районния съдия за наличие на три, а не едно нарушение е несъстоятелно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, като неправилно и необосновано и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба "Вучко – 2 – Вучкови и с-ие" СД, представлявано от адвокат Никифоров, оспорва жалбата и моли същата да се остави без уважение.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. предлага да се остави в сила решението на РС.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, касационния състав на Административен съд Перник, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок по чл. 211, ал.1 от АПК във вр.с. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна и при наличието на правен интерес. Ето защо съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА.

Районен съд е бил сезиран с жалба, предявена от "Вучко – 2 – Вучкови и с-ие" СД, срещу наказателно постановление № 003601 от 06.11.2013 г. на Председателя на ДКСБТ, с което на дружеството жалбоподател, на основание чл. 65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържищата/ЗСБТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 3б от ЗСБТ.

Постановлението е издадено въз основа на АУАН № 03601/11.09.2013 г. съставен от главен инспектор в Дирекция "КАОП" към ДКСБТ. Компетентността на последния се установява от приложената към административната преписка Заповед № РД-11-036/03.09.2013 г. на председателя на ДКСБТ.

Обективизираната в АУАН и НП фактическа обстановка се свежда до следното: При извършена на 11.09.2013 г. проверка в обект, находящ се в гр.Перник, „Пригаров район“, кв. 373 е констатирано, че се извършват сделки на едро с хранителни продукти – посочени в АУАН “налични храни (безалкохолни, пакетаж и др.)”, без да се конкретизирани, като мястото не е регистрирано като стоково тържище, пазар на производители или вписан самостоятелен обект по смисъла на ЗСБТ. Не са описани извършвани по време на проверката търговски сделки с трети лица. С оглед на описаните констатации, актосъставителят е счел, че е нарушен чл. 3б от ЗСБТ.

Актът за нарушение е предоставен на представител – Асен Вучков, на санкционираното дружество за запознаване, а той отказал да му бъде предявен и връчен, което е отразено съгласно законовите изисквания и по отношение на процесуални нарушения в този етап от административно наказателното производство не се констатира пропуск .

При тази фактическа обстановка, наказващия административен орган е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 65, ал.2 от ЗСБТ във връзка с чл. 83, ал.1 от ЗАНН.

Във въззивната жалба не са изложени никакви развити в “по-конкретен” вид възражения за това, че няма конкретизация на фактическия състав, който се твърди да е осъществен от жалбоподателя и се оспорва изобщо да е извършено нарушение при установените от закона предпоставки.

В производство по оспорване на издаденото наказателно постановление пред съда са събирани писмени и гласни доказателствени средства.

За да отмени атакуваното НП, районен съд е приел, при много неясни мотиви че административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на дружеството –жалбоподател е недоказано, както и че при съставяне на АУАН са допуснати процесуални нарушения – според въззивния съд „датата на нарушението“ не била установена. Този довод не се подкрепя с доказателства, но тъй като безспорно е установено, че към момента на извършване на проверката от контролните органи, според тях е извършвано нарушение на изисквания на ЗСБТ, то датата се приема, тази, на която е съставен акта. Единствения правен извод имащ отношение към незаконосъобразно издаденото НП е липсата на описание на видовете храни, които изобщо биха могли да се продават на търговски обект, попадащ под регламента на

посочените в чл. 3б ЗСБТ обекти. Извън неясните съждения, послужили като мотиви към решението на РС, касационен състав приема като доводи за да се стигне до потвърждаване на диспозитива на въззивното решение следното. Констатирано е и наличието на съществени нарушения на процесуалните правила, а именно тези възведени в разпоредби на чл. 42, т. 3 и т.5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Фактите по делото са безспорни и на основание описанието им във въззивното решение, настоящия съдебен състав намира, че фактическата страна при която се развило административно наказателното производство е установена. Следва да бъдат съобразени в пълнота както писмените доказателства, така и събраните свидетелски показания. Въз основа на установената фактическа обстановка, се налагат изводи относно приложението както на материалния, така и на процесуалния закони.

Законосъобразното издаване на НП изисква пълно съответствие между описаното в АУАН и НП действие/бездействие, и посочените като нарушени материални правни норми, т. е. действието/бездействието следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. В този смисъл, за да се приеме, че изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е изпълнено, в мотивната част на НП следва да намери място описание на конкретното проявление в обективната действителност на действия/бездействия на органи на дружеството, които имат правомощията да ги извършват, със съответстващите им юридически признаци на правно регламентирано задължение на това дружество. В обжалваното НП това не е сторено. Както се посочи по-горе, описанието на твърдяното нарушение се свежда до пригаждане на хипотезата на чл. 3б ЗСБТ за нуждите на преписката. Липсват съществени признаци на материално правоотношение на кой от СД – по точно как е установено, че някой, който е съдружник в СД, с оглед правния му режим /виж чл. 76 от ТЗ/ е извършил нарушение и то по начин, че да се ангажира административно наказателната отговорност на СД. И в АУАН, и в НП не намират отговор въпросите: Кому са продавани стоки на едро, в какви количества, надхвърлящи каква транспортна опаковка, в кои фактури са материализирани продажбите. Липсват и дата и място на извършване на всяка от твърдяните "сделки". Използването на глагола "извършва" създава вътрешно противоречие в изложенията в НП, а и в предхождащия го АУАН, обстоятелства - предполага констатации към момента на проверката на продажби на едро, а не на твърдяните извършени вече такива по приложените фактури. Няма съмнение, че спазването на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е от съществено значение за преценка на компетентността на решаващия орган и контролиращия съд, за приложимите законови разпоредби (съобразно действието им по време и място и евентуално приложение на изключенията в чл. 3б ЗСБТ). Ангажирането на административнонаказателна отговорност на дружеството не може да почива на предположения за непосочени факти и обстоятелства. Основателно е възражението, направено пред настоящия съдебен състав от страна на представителя на ответника, че понятието „Пригаров район“ кв. 373 не дава никаква представа кое е точното място на което е установено нарушението. От описанието на нарушението в НП не е ясно дали посоченото място е склад, сграда, свободен от застрояване терен, защото има пряко отношение към посочените в чл. 3б от ЗСБТ изключения, от което се прави извод, че не е прецизирано мястото на извършеното/установено нарушение, така че да не попада в изключенията на цитираната разпоредба. Едва в защитата по същество и то пред настоящия съдебен състав се твърди, че

това място било склад, но това е извън съдебния контрол, който се провежда в касационното производство.

Само по отношение на констатираните процесуални нарушения, съдът намира за нужно да добави, че в конкретния случай се касае за съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в административно-наказателното производство, а именно за нарушение на императивната норма на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП. Това е така, доколкото изобщо липсва описание на вида на проверявания обект- не се сочи магазин ли се намира на описания административен адрес или друг вид търговски обект; не се посочва кой/кое точно физическо лице е извършвало в деня на проверката и какви именно по съдържание продажби на стоки; няма конкретика и в това колко на брой са сделките и с какви по обем стоки, конкретно за всяка една от тях, няма дата на нарушението. Този подход на съставяне на административния акт е недопустим с оглед правния характер на наказателното постановление, което от формална страна е санкционен административен акт, а по своето предметното съдържание е правораздавателен акт на административно наказателна юрисдикция, чрез който се установява факта на административното нарушение, извършено от точно определено лице, на което се налага съответстващото по закона административно наказание за точно определено действие. Приложените към административно наказателната преписка фактури не са относими към вмененото нарушение, тъй като са от друга дата, предхождаща проверката, не е ясно в кой обект е осъществена сделката, тъй като наказваното лице е посочено като изпълнител, а това не е синоним на "продавач".

Неспазването на установените нормативни изисквания относно съдържанието на НП има за последица неговата незаконосъобразност. Нормата на чл. 57 от ЗАНН не е случайна, а е с оглед охрана на правата и интересите на гражданите и организациите - страни в административно-наказателното производство.

Ето защо съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение, като краен извод, следва да се потвърди.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предложение второ от АПК и чл. 223 от АПК, Административен съд Перник, касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 95 от 2013 г. на Районен съд Перник, постановено по НАХД № 1923 по описа на същия съд за 2013 г.,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/